

ГЛАВА LXXXI.

Гіезій.

Гіезій, слуга-та на пророка Елисея, не былъ безкорыстенъ, като господина си. „За какво,“ помислилъ ситой, „моя-тъ господинъ жали тогова Сиріанина? Зачто не взе той отъ него никакъвъ даръ? Азъ щѣ идѣ да го стигнахъ и да испросѣхъ что годѣ отъ него.“ Гіезій ся затекълъ подирь Неемана.

Нееманъ, като видѣлъ слугѣ-тѣ на пророка, излѣзълъ му самъ на срѣщѣ и приѣлъ го ласково. Гіезій казалъ Нееману, че у господина му Елисея дошли двама бѣдни юноши отъ горѣ-тѣ Ефремовѣ, ученицы пророческы, и че господинъ му проси Неемана да имъ подари по единъ талантъ сребро и по единъ катъ дрехы. (Талантъ былъ теглило, което означавало опрѣдѣленѣ суммѣ пары около 1000 рубли). Двама отъ Неемановы-тѣ слугы понесли слѣдъ Гіезія дарове-тѣ. Кога стигналъ дома, Гіезій отпратилъ назадъ слугы-тѣ, спряталъ вземены-тѣ съ измамѣ пары и ничто не казалъ за нихъ Елисею.

„Откъдѣ дойде ты, Гіезіе?“ попыталъ го Елисей. „Азъ никакѣ не сѣмъ излазилъ,“ отговорилъ Гіезій. Но что могло да бѣде скрито отъ пророка? Елисей знаялъ вече всичко-то. „Азъ видѣхъ, какъ взе ты съ измамѣ пары-тѣ, за да си накупишь градины, лозія и стада,“ казалъ Пророка-тъ: „ты прие богатство съ измамѣ; испроси отъ Неемана пары и дрехы—но наедно съ нихъ приими на себе и болѣсть-тѣ му.“

Гіезій излѣзълъ отъ пророка весь покрытъ съ проказа, отъ коѣто былъ боленъ Нееманъ.

ГЛАВА LXXXII.

Пророкъ Іона.

Въ Израилско-то царство живѣялъ пророкъ Іона. Господь му казалъ: „встани, та иди въ градъ Ниневіѣ и проповѣдай